

"טרנספר זה לא מילה גסה ואם מאמינים זה גם יכול להיות מעשי"

גנדי ופעילים במולדת אמש בקריית ארבע. צילום: סקופ 80

פט הגבוה לצדק, יאלצו להתמתן ולהצביע בשבילו.

אצלו הטרנספר יהיה מתסכמה, בו ישר אל תציע למדינות ערב בתמורה שלום. ואם יש אמונה, תהיה גם הסכמה מצידן.

מאת אבינועם בריוסף

אנשי נח היו אמש עסוקים במיצוץ אסיר פת הבחירות של הליכוד בקריית ארבע, בה הופיע השר יגאל הורוביץ, ופיו את הכמה במתנס'ס לגנדי כדי להשמיע את רעיונותיו של כהנא.

למרות הדימויון בתכניות יש שוני מהותי בין הצגת הדברים של האלוף (מיל) רחבעם (גנדי) זאבי לבין אסיפות הבחירות של ח"כ מאיר כהנא.

האחרון צועק ומגדף, מלהיב את קהלו בהתקפות פרועות על ערבים בשל היותם ערבים.

לגנדי יש סגנון, ומה שנשמע אצל כהנא מפלצתי, אצלו זה מאורגן לתורה צבאית שיש לה תכניות פעולה. איך הוא אומר "טרנספר זה לא מילה גסה ואם מאמינים זה גם יכול להיות מעשי".

והוא מאמין וגם הקהל שלו מאמין. וזה לא דווקא הקהל שבא לאסיפות של כהנא. אצלו בא חתך של השפויים בקריית ארבע. לא כאלה שייצאו לחברון בסתם יום של חול לזרוק אבנים ולהפוך דוכנים בקסבה.

אצלו תכנית האלופים של המערך היא מצחיקה. הרי בג'ורניון הורה כבר על טרנספר ב' 1948 באיוור רמלה לוד, ורובין ב' צע אותו. לוי אשכול הקים בשנת 1967 מחלקת טרנספר, שפעלה גם בימי גולדה מאיר, אמנם הם הצליחו להוציא מכאן רק 30 אלף תושבים בנלל שפעלו בסודיות

מפתח לעשור מבוזבז

רומן חדש קורע אשנב לעיוותי הכלכלה הישראלית ומציב לקורא אתגר: לזהות את גיבורי העלילה, שאינה דמיונית לגמרי

יובל אליצור: השנים האבודות, הוצאת מעריב

קבוצה של ישראלים צעירים הגיעו, עת, לפני שבועות מספר, לניו יורק כדי לחפש משיקע למימון ייצור תעשייתי של המצאה שפיתחו. המכשיר - הרעיון שמאחוריו - מצאו חן בעיני בעליההון שאתם התקשרו, אבל הם הסכימו לישראלים כי עלות הייצור בארץ תחייב לקבוע מחיר גבוה פי שניים ויותר מזה שלהעבר כיום דרוש כדי שלמכשיר יהיה השוק הממוני שיצדיק את ההשקעה. הם הציעו לקנות את המצאה, או להיכנס לשתפות בייצור המכשיר בקוריאה הדרומית, בתאילנד או בארץ אחת במזרח הרחוק, שבה הוצאות, ובעיקר שכר העבודה, הן שליש מאלו שבישראל.

על המסרה הזה נודע לי באקראי מידיד הקשור לאחר מאנשי הקבוצה. אך מי שפוגש מנהגים ותעשיית ישראלים יכול לשמוע על מקרים דומים לא מעטים, שבהם כושר המצאה הישראלי מתנגש עם המציאות הכלכלית הישראלית ומכשיל את התקוות לנצל את המוח הישראלי כדי להפוך את הארץ לטייוואן או לקוריאה, אם לא ליפן של המזרח התיכון.

גם אם האירועים בעלילה הכלכלית של "השנים האבודות", פרי עטו של יובל אליצור, ברורים בפרטיהם, הספר הוא יותר "דוממרטפת" מאשר סיפור בדוי. אליצור, סופר ועורך זה יותר מ-30 שנה, מכיר לא רק את המבנה הובעיות של המשק הישראלי, כי אם גם את כל מי שמילא בו תפקיד חשוב, מאשכול עד נסים ומשנקי ולבן ועד לאוטמן וקיסר. כאשר הד ליישם לכתוב ספר על סיבות כישלונה של ישראל לנצל את העשור האחרון להבראת כלכלתה, עמדה לפניו הברירה: לערוך ניתוח עובדות יבש, שהיה מכוון בעיקר לזוג בעלי המקצוע, או להציג את הדברים ברומן עלילתי שיעניין גם את הקהל הרחב, כפי שעשו זאת מחברי רביטטר על הכלכלה האמריקאית ועל עולם הכסף פים הבינלאומי.

אליצור בחר, בהצלחה, בדרך השנייה, ובעשרה פרקים מרתקים הוא מנחיש את סיבות עיוותו של המשק שלנו הברוקרטיה המסללתית המדינית והפוליטיזציה המסללתית של הכלכלה ושיטת הפירוסקציה שהיא הולידה. בעלילת הסיפור מתוארת גם

קטעי עתונות

VIATA NOASTRA
Tel Aviv
19 אוקט' 1988

Cultural-spiritual and social-interest.

PREMIILE DIN „FONDUL LEVY ESKOL”

Premiile Fondului pe numele fostului prim ministru Levy Eskol pentru creație au fost împărțite săptămîna aceasta la „Casa Scriitorilor” din Tel Aviv, unui număr de 10 scriitori și poeți: Uri Orlev, Aharon Amir, Erez Biton, Dudu Barak, Israel Har, Eyal Meghed, Haim Naghid, Oded Sferdlik, Simha Raz și Pinhas Sade.

Premiul este de circa 1500 șekeli pe lună acordați timp de un an. El este decernat unor creatori, pentru ca în această perioadă să se poată elibera de alte preocupări, spre a se dedica numai scrisului.

Ceremonia decernării premiilor a fost condusă de Iavor London. Și-a dat concursu cîntăreața Mihai Tal.